

વિપ્રચન ।

સાધકોનું માસિક
પ્રેરણાપત્ર

બુદ્ધવર્ષ 2555 ♦ ફાળુન પૂર્ણિમા ♦ 8 માર્ચ 2012 ♦ વર્ષ - 12 ♦ અંક - 12 ♦ કલંગ અંક - 144

ધર્મવાણી

ઉડ્ઘાનેનપ્માદેન સંયમેન દમેન ચ ।
દીંગ ક ચિરાથ મેધાવી, યં ઓધો નાભિકીરતિ ॥
- ધર્મપદ : ૨૫, અપ્પમાદવળો

મેધાવી (પુરુષ) ઉધોગ, અપ્રમાદ, સંયમ તથા (ધીન્દ્રિયોના) દમન
ક્ષાર (પોતાના માટે એવો) ક્ષીપ બનાવી લે, જેથી (ચાર પ્રકારના
કલેશોના) પૂરતાણી ન જાય.

સ્થૂળથી સૂક્ષ્મતા તરફ

સઝણ વિપશ્યી સાધક ચાર સૂક્ષ્મતાઓની ચરમરીમાં
સચ્ચાઈઓનો સાક્ષાત્કાર કરી લે છે. ચાર પરમ સત્યોનો સ્વયં
સાક્ષાત્કાર કરી હૃતકૃત્ય થઈજાય છે.

પહેલી સૂક્ષ્મતા છે કાચાની. કાચાનુપરશ્યના કરતાં કરતાં
સાધક પ્રારંભમાં કાચાની નક્કરતાની અનુભૂતિ કરે છે. વારંવારના
અન્યાસથી સ્થૂળથી સૂક્ષ્મતા તરફ આગળ વધે છે. વીધનારા
તીક્ષ્ણ ચિત્ત વડે ઉપરથી નીચે તરફ તથા નીચેથી ઉપર તરફ ચાત્રા
કરતાં કરતાં સ્વતાઃ શરીરનું ધનત્ય નષ્ટ થાય છે. ફરી તે જ
તીક્ષ્ણાતા વડે સમગ્ર શરીર પિંડને ચીરતાં ચીરતાં કેવળ ઉપરની
સપાટીના સ્તર સુધી જ નહિ, બલકે ભીતર સુધીની ધનસંજ્ઞા નષ્ટ
કરી લે છે. રૂપકલાપ અર્થાત શરીરગત પરમાણુઓની સૂક્ષ્મ
સચ્ચાઈસુધી જઈપહોંચે છે, જે ભૌતિક જગતનું અંતિમ સત્ય છે.
શરીરનો એક એક કણ ખૂલી જાય છે. ક્યાંય પણ સંકલન, સંઘટન,
સંયોજન, સંશોષણ નથી રહેતું. જેમ કોઈ રેતીનો ભીનો પિંડ
સૂક્ષ્મજાય, કણ કણને બાંધી રાખનારી સંયોજનખૂબી ભીનાશ દૂર
થઈ જાય, સધન પિંડ વિદ્યાર્થ થઈ જાય, પિખરાઈ જાય, તેમન
શરીરની બહાર - ભીતર ક્યાંય પણ કોઈ રિથર, શાશ્વત, ધૂપ,
અચાલ, હોસ પદાર્થ હોય એવો ખમ નથી રહેતો, રૂપરક્ષણની
અર્થાત્ ભૌતિક રૂપની આ જ અંતિમ સચ્ચાઈસુધી પહોંચવાનું છે.
આ જ રૂપનો સૂક્ષ્મતામાં સાક્ષાત્કાર છે કે જેમાં ભાસમાન પ્રગત
સત્ય પરમ સત્યના રૂપમાં અનુભૂત થવા લાગે છે.

બીજી સૂક્ષ્મતા છે, વેદના સ્ક્રિંધની. વિપશ્યી સાધક
વેદનાનુપરશ્યના કરતાં કરતાં જુઓ છે કે પ્રારંભમાં સમરત શરીર પર
અધિકતાર સ્થૂળ સ્થૂળ સંયેદનાઓ અનુભવાય છે. જેમ કે સધન
દ્વારા, હુઃખાવો, તાણ, ખેંચાણ, ભારેપણું, અથવા મૂર્છા,
અર્ધમૂર્છા, હિત્યાઈ. પરંતુ, શાંત અને સમતાલયા ચિત્તે આ સ્થૂળ
સંયેદનાઓનું સાક્ષીકરણ કરતાં કરતાં તેમનું સ્વતાઃ લેણ થવા
લાગે છે. શાનૈ: શાનૈ: શરીરની ભીતર - બહાર સર્વત્ર સ્થૂળ
સંયેદનાઓ ક્ષીણ થવા લાગે છે. તેમનું વિદ્યાન - વિશ્લેષણ થવા
લાગે છે. અને એક અવસ્થા આવે છે જ્યારે શરીરપર ક્યાંય મૂર્છા કે
અર્ધમૂર્છા નથી રહેતી. ક્યાંય કોઈ સધન સંયેદના નથી રહેતી.
સર્વત્રતરંગો, ઉદ્દય - વ્યય જ ઉદ્દય - વ્યયની અનુભૂતિ થવા લાગે
છે. અનાસક્ત ભાવે એનું દર્શન કરતાં સંયેદનાની આ

ઉદ્દય - વ્યયની અનુભૂતિ પણ વધારે સૂક્ષ્મતા તરફ પ્રયાણ કરવા
લાગે છે. અને સૂક્ષ્મતામાં અવસ્થા સુધી પહોંચે છે ત્યારે ઉદ્દય અને
વ્યયની અલગ અલગ અનુભૂતિ પણ બંધ થઈજાય છે. ઉદ્દય થતાં
જ વ્યય થાય છે. વરચેની રિથતિ જ સમાસ થઈ જાય છે. આ
પરમાણુઓ સાથે ચિત્તનો સ્પર્શ થતાં જ વેદનાની ઉત્પત્તિ થવાની
સૂક્ષ્મતામાં સચ્ચાઈ છે જે તત્કષણ વ્યયમાં બદલાય છે. આ
અવસ્થામાં આજો પ્રયંક એવી તીવ્રતાથી પ્રવાહમાન પ્રતીત થાય
છે સર્વત્ર ભંગ જ ભંગનો બોધ થાય છે. જેમ વહેતી નદી રેતીના
તાપતી ટેકરાને કાપી નાખે અને તે રેતીનો ટેકરો કડકભૂસ પડી
જાય. કણેકણ વિખરાઈ જાય. તેમ આખા શરીર - સ્કંધ પર જે
સંયેદનાઓ અનુભવાય છે તે અત્યંત તીવ્રતાથી ભંગ થતાં
વિખરાઈ જતી અનુભવાય છે. ક્યાંય સધનતા નથી, સ્થૂળતા
નથી, ક્યાંય અટકાવ નથી, વ્યવધાન નથી, રોકાણ નથી, જાદા
નથી, સર્વત્ર ધારાપ્રયાહની જ અનુભૂતિ થાય છે. આ ભંગબોધ જ
સંયેદનાની સૂક્ષ્મતામાં અવસ્થાનું સાક્ષીકરણ છે. જે સંયેદનાઓને
સામિધ નથી બનવા હેતું. એટલે કે તેના પ્રત્યે રાગ - દ્રોષ નથી
જાગવા હેતું. જે સંયેદનાઓને નિરામિધ બનાવી રાખે છે. એટલે કે
એમના પ્રત્યે અનાસક્ત ભાવ પૂછું કરેશે.

આ રીતે વિપશ્યી સાધક ચિત્તાનુપરશ્યના કરતાં કરતાં
ચિત્તના એ ખંડના ડિયા - કલાપને જૂએ છે. જેને સંજ્ઞા કરે છે. જેનું
કામ મૂલ્યાંકન કરવાનું છે. પૂર્વની અનુભૂતિઓ અને ચાદ્રીરીના
બણે પૂર્વ સંકારોના રંગના ચઢાવેલા ચિત્તનો આ સંજ્ઞા -
સ્કંધ પ્રત્યેક અનુભૂતિને સારી કે ખરાબ, પ્રિય કે અપ્રિય, સુખદકે
હુઃખ આદિ મૂલ્યાંકન કરતું રહે છે. સાધક જૂએ છે કે આ સંજ્ઞા
સ્કંધ કેટલો પ્રબળ છે. પ્રત્યેક અનુભૂતિ સારી ખરાબ મૂલ્યાંકન
સાથે જોડાયેલી જ રહે છે. જે અનુભૂતિને સારી માની લે છે તેને
લગતાર કેટલાયે અરસા સુધી સારી માન્યે જાય છે. જેને ખરાબ
માની લે છે, તેને સતત કેટલાયે અરસા સુધી ખરાબ જ માન્યે જાય
છે. તારત્ય તૂટું જ નથી. સંજ્ઞાની નિરંતરતા બની જ રહે છે.
પરિણામે સંજ્ઞાસ્કંધ ધનીભૂત થતો જાય છે. વિપશ્યનાના બણે
સાક્ષીકરણનો અલ્યાસ કરતાં સાધક જોવા લાગે છે કે કઈ
રીતે સધન સંજ્ઞાને કારણે જ પ્રતિક્ષિયાઓથી ચિત્ત રાગ - દ્રોષના
નવા સંકારો બનાવે છે અને દૂષિત અલિભૂત થઈ ઉઠે છે. અને
જ્યારે સંજ્ઞાની નિરંતરતા તૂટે છે ત્યારે કઈ રીતે સધનતા દુર્બળ બને

છે. સ્થૂળ તરફથી સૂક્ષ્મ થતાં થતાં સંજ્ઞાની પક્કડ ઓછી થાય છે. તેથી પ્રતિક્યાઓનો પ્રલાવ પણ સ્વતઃ ઓછો થવા લાગે છે.

આ રીતે ચિત્તાનુપશ્યનાની સાથો સાથ સાધક ધર્માનુપશ્યના પણ કરવા લાગે છે. રૂપકલાપો એટલે કે પરમાણુઓના ધર્મસ્વભાવને જુએ છે. વેદનાઓના ધર્મસ્વભાવને જુએ છે. સંજ્ઞા અને તેના પરિણામ સ્વરૂપ ઉત્પત્તિ થતાં સંસ્કારોના ધર્મસ્વભાવને પણ જુએ છે. કેવી રીતે શરીર ઉપર થતી સંવેદનાના અનુભવને સંજ્ઞા સારી, પ્રિય, સુખં વગેરે તરીકે મૂલ્યાંકન કરે છે, તો તુરત જ રાગાત્મક સંસ્કારો ઉત્પત્તિ થાય છે અને ઘનીભૂત થવા લાગે છે. સંવેદનાને ખરાબ, દુઃખ, અપ્રિય તરીકે મૂલ્યાંકન કરે છે, તો દ્રેષ્ણના સંસ્કારો ઉત્પત્તિ થાય છે અને ઘનીભૂત થવા લાગે છે. આ ઘનીભૂત સંસ્કારોના તોફાન જ ભાવાવેશ બનીને પુરા ચિત્તરૂપદ્ય પર છયાઈ જાય છે અને ચિત્તધારાને વ્યાકુળ – વ્યથિત કરી નાખે છે. સાધક વિપશ્યનાના આધારે સમજ્ઞ છે કે આ સંસ્કાર કેટલા દુઃખપદ છે. વિપશ્યના દ્વારા જ તેના દુઃખ હોવાનું કારણ પણ સમજાવા લાગે છે. આ સંસ્કારો પ્રત્યે કેટલું તાદાત્મ્ય સ્થાપિત કરી લીધું છે આત્મભાવ, આત્મભાવ ‘હું’ નો ભાવ, ‘મારા’ નો ભાવ ! આ આસક્તિ જ પેદા કરે છે. પરિણામે દુઃખ પેદા થાય છે. નિરીક્ષણ કરતાં કરતાં વિપશ્યના સાધકને સ્પષ્ટ થવા લાગે છે કે આ આત્મા – આત્મીય ભાવ ‘હું – મારા’ નો ભાવ રૂપરૂપ અથવા શરીરરૂપ પ્રત્યે એટલે કે સધન પરમાણુઓના પુંજ પ્રત્યે કેટલો ગહન થઈ ઊઠ્યો છે. ફણ સ્વરૂપે દુઃખ પણ એટલું જ ગહન થઈ ઊઠ્યું. વિપશ્યના દ્વારા સત્યનો સાશાત્કાર કરતાં કરતાં એ સ્પષ્ટ થવા લાગે છે કે પ્રકારે રૂપરૂપ એટલે કે પરમાણુ પુંજ ઉદ્ય – વ્યય સ્વભાવવાળો છે. અનિત્યધર્માં તે જ રીતે વેદના પણ, તે જ રીતે સંજ્ઞા પણ, અને તે જ રીતે સંસ્કાર પણ અનિત્યધર્માં છે. આ અનિત્ય – બોધ જેટલો જેટલો સબળ થતો જાય છે, સંસ્કારો પ્રત્યે ‘હું – મારું’ નો ભાવ તેટલો દુર્બળ થતો જરો. આત્મભાવ દુર્બળ થાય છે ત્યારે અનાત્મભાવ સ્વતઃ પુષ્ટ થાય છે. જોતજોતામાં આસક્તિ ક્ષીણ થાય છે. અનાસક્તિ પુષ્ટ થાય છે. દુઃખ દૂર થાય છે.

અનાત્મભાવ પુષ્ટ થાય છે, ત્યારે જ સંજ્ઞાનું ઘનત્વ ક્ષીણ થાય છે સંસ્કારનું ઘનત્વ ક્ષીણ થાય છે. દર્શન ‘કેવળ દર્શન’ બની જાય છે. જ્ઞાન ‘કેવળ જ્ઞાન’ બની જાય છે. ભોક્તા અને કર્તાની ભાંતિ તો દૂર થાય જ છે. સમય જતાં દષ્ટા અને જ્ઞાતાની ભાંતિ પણ દૂર થઈ જાય છે. “જોઈ રહ્યો છું” ના સ્થાને “જોવાઈ રહ્યું છે” રહી જાય છે. “જાણ રહ્યો છું ની જગ્યાએ ‘જાણવામાં આવી રહ્યું છે’ રહી જાય છે. દર્શક, દર્શન અને દશ્ય ત્રણે એકાકાર થઈને ‘કેવળ દર્શન’ રહી જાય છે. જ્ઞાતા, જ્ઞાન અને જોવી ત્રણે એકાકાર થઈને ‘કેવળ જ્ઞાન’ રહી જાય છે. આજ સમયનું દર્શન, સમ્યક જ્ઞાનની ચરમ અવસ્થા છે. આવી અવસ્થામાં જ સંજ્ઞા નિરોધ થાય છે. સાધક અદ્યાત્મની ગહનતમ અવસ્થા પ્રાપ્ત કરે છે. “કેવળ જ્ઞાન” “કેવળ દર્શન” “કેવલત્ય” ની ઉપલબ્ધિ કરે છે. “કેવળી” બની જાય છે. ઇન્જ્રિયાતીત પરમપદ “નિર્વાણ” માં યથેરચ્છ રત રહેવામાં અલ્યસ્ત થઈ જાય છે. ઉન્મુક્ત થઈ જાય છે. ત્યારે તે સ્વયં જાણી લે છે કે હવે મારો પુનર્જીવન નથી, કારણ કે તે અવસ્થામાં પહોંચીને પુનર્જીવનના બધા ભવ – સંસ્કાર ક્ષીણ થઈને ક્ષય થઈ જાય છે. મનુષ્ય જીવન સફળ – સાર્થક થઈ જાય છે. સંસ્કાર અને સંજ્ઞાના ઉદ્ય – વ્યયની

અનુભૂતિથી લઈને તેમના નિરોધ સુધીની આ ચાત્રા જ એ બન્નેની ચરમ સૂક્ષ્મતમ અવસ્થા છે. વિપશ્યની સાધક આમ રૂપ, વેદના, સંજ્ઞા અને સંસ્કારરૂપદ્યોની એ સૂક્ષ્મતમ પરમ સરચાઈઓની અવસ્થાઓનો સાશાત્કાર કરી લે છે. જેનાથી આગળ આ સ્કંધ્યોના શૈત્રમાં બીજું કશું સૂક્ષ્મતર નથી રહેતું. ત્યાર બાદ તેનાથી પરે પરમ સત્ય, નિર્વાણનો સાશાત્કાર કરે છે જે ઇન્જ્રિયાતીત છે, નામ રૂપાતીત છે. સાધક પ્રત્યક્ષાનુભૂતિ દ્વારા સારી રીતે જાણી લે છે કે સ્થૂળ ભાસમાન સરચાઈઓનું બેદન કરી ને સૂક્ષ્મતમ સુધી પહોંચવાની આ વિધા છે. સાધના છે, શક્તિ છે. આનાથી ચઢિયાતી અન્ય કોઈ વિધા, સાધના, શક્તિ નથી. આથી આને પામીને તે બીજું કશું પામવાની અપેક્ષા નથી રાખતો.

અંતર્ભૂતી થઈને વિપશ્યના સાધના દ્વારા સ્થૂળથી સૂક્ષ્મ તરફ ચાત્રા કરનારા સાધક માટે માર્ગમાં અનેક કઠણાઈઓ ઉત્પણ થાય છે. અનેકવાર ભૌતિક રૂપ અને ચિત્તનું ઘનત્વ નાખ થઈને સૂક્ષ્મ પ્રવાહની રીથતિ પ્રાસ થવા છતાં પણ કોઈ સુષ્પૂર્ણ કર્મ સંસ્કાર ની ઉદીરણા થતી હોય છે. તેથી શરીરરૂપ પર પુનઃ એ સંસ્કારને અનુરૂપ કોઈ સ્થૂળ સધન સંવેદના પ્રગટ થાય છે. ક્યારેક મૂર્છા, અર્ધમૂર્છા પ્રગટ થાય છે. સાધક ધીરજ પૂર્વક વળી તેમને ભાસમાન સ્થૂળ પ્રગટ સત્ય સમજ્ઞાને સાક્ષીભાવે જુએ છે તો વહેલું – મોહું તેમનું પણ બેદન થાય છે. પૂર્વ સંસ્કારણી નિર્જ્ઞા થાય છે. તેમનો ક્ષય થાય છે પુનઃ: સૂક્ષ્મ ધારાપ્રવાહની અનુભૂતિ થવા લાગે છે. જ્યાં સુધી અધોગતિ તરફ લઈ જનારા સુષ્પૂર્ણ કર્મ સંસ્કારોનો સંગ્રહ પૂર્ણપણે સમાપ્ત નથી થઈ જતો, ત્યાં સુધી વચ્ચે વચ્ચે સ્થૂળતા ઉભરતી જ રહે છે. સમજદાર સાધક આ પૂર્વસંસ્કારજન્ય સંવેદનાઓ પ્રત્યે ઉપેક્ષાનો અભ્યાસ કરતો રહે છે. આ સંસ્કાર – ઉપેક્ષાની ચાત્રા કોઈને માટે લાંબી, કોઈને માટે દૂંકી હોય છે. પૂર્વ સંગ્રહ કેટલો છે તેના પર નિર્ભર કરે છે. સંસ્કાર – ઉપેક્ષાનું કામ કેટલી સમજદારી પૂર્વક કરવામાં આવી રહ્યું છે તેના પર નિર્ભર કરે છે.

આવી અવસ્થામાં કોઈ કાચો સાધક રાજમાર્ગ છોડીને કોઈ ખોટી ભુલભુલામણીમાં પડી જાય છે પૂર્વસંસ્કારજન્ય સ્થૂળ ભાસમાન સત્ય પ્રગટ થાય તે તેના વશની વાત નથી. તેનો સાક્ષીભાવે સામનો જ કરવાનો છે, પરંતુ, જથ્યારે સાધક પાગલપણામાં સ્વયં કલ્પનાજગિત રૂપ, રંગ, રોશની, શબ્દ આદિ હૃત્ત્રિમ આલંબન ઉત્પત્ત કરીને તેના પર દયાન દેવા લાગે છે તો એક ભાસમાન સત્ય દ્વારા બીજા બનાવટી ભાસમાન સત્યની પંચાત્માં પડી જાય છે. સૂક્ષ્મતા તરફ જવાનો રસ્તો થંબી જાય છે. રાજમાર્ગ છૂટી જાય છે. કોઈ અંદ્ય ગલીમાં જઈને અટકી જાય છે મુક્તિ દૂર રહી જાય છે સાધક સમજદાર હોય ત્યારે આ ખાંતિથી પોતાની જાતને બચાવી લે છે.

આ સાડા ત્રણ હાથની કાચાની ભીતર સમજદારીપૂર્વક સત્ય દ્વારા સૂક્ષ્મતા તરફ પ્રયાણ અને સૂક્ષ્મતમ સત્ય સુધીની પહોંચ બધાં માટે અત્યંત કલ્યાણકારી છે. સાધકો ! વિપશ્યનાના સતત અભ્યાસ દ્વારા સૂક્ષ્મથી સૂક્ષ્મતર, સૂક્ષ્મતરથી સૂક્ષ્મતમ તરફ આગળ વધતાં રહેતાં શીજીઓ. કોઈ ખમમાં લટકીએ નહિ. અને આ રીતે ખરા અર્થમાં પોતાનું મંગલ-કલ્યાણ સાધીએ. સ્વસ્તિ-મુક્તિસાધીએ.

– કલ્યાણમિત્ર
સત્યનારાયણ ગોયંજા

વિપશ્યના

- ફક્ત બહેનો માટે ધમકોટ પર ૧૦ દિવસીય શિબિર તા. ૨-૫ થી તા. ૧૩-૫-૧૨ દરમિયાન થવાની છે.
- ફક્ત ચુપ્તિઓ માટે ઉદ્દિગ્દિ શિબિર તા. ૫-૮ થી તા. ૧૩-૫-૧૨ દરમિયાન ધમકોટ પર ચોજાશે. ઉપરોક્ત શિબિરમાં જોડાવવા ઈચ્છુક બહેનો/ચુપ્તિ સીટી ઓફિસ / ધમકોટ કેન્દ્રનો સંપર્ક કરો.
- ફક્ત ભાઈઓ માટે ધમકોટ પર ૧૦ દિવસીય શિબિર તા. ૧૮-૪ થી તા. ૨૮-૪-૧૨ દરમિયાન આયોજિત થશે.
- ચુપ્તો માટે ઉદ્દિગ્દિ શિબિરનું આયોજન તા. ૨૧-૪ થી તા. ૨૮-૪-૧૨ દરમિયાન ચોજાશે. જોડાવવા ઈચ્છુક ભાઈઓ/ચુપ્તો સિટી ઓફિસ / ધમકોટ કેન્દ્ર પર સંપર્ક કરશો.

ગુજરાતના કેન્દ્રો પર જૂના સાધકો માટે શિબિરો

સૌરાષ્ટ્ર વિપશ્યના કેન્દ્ર “ધમકોટ” રાજકોટ	કર્ણ વિપશ્યના કેન્દ્ર “ધમસિંહુ” બાડા.	ગુજરાત વિપશ્યના કેન્દ્ર “ધમપાઠ” અમદાવાદ	ઉત્તર ગુજરાત વિપશ્યના કેન્દ્ર-“ધમ દિવાકર” મીઠા મહેસાણા.
સત્તિપક્ષના શિબિરો			
15-06-12 ટો 23-06-12	06-08-12 ટો 14-08-12		01-09-12 ટો 09-09-12
24-09-12 ટો 02-10-12	03-11-12 ટો 11-11-12		
	03-03-13 ટો 11-03-13		
૧૦ દિવસીય ગંલીર વિશેષ શિબિરો			
27-06-12 ટો 08-07-12	10-09-12 ટો 21-09-12		12-12-12 ટો 23-12-12
દીવ શિબિરો ૨૦-૩૦-૪૫ દિવસીય શિબિર			
(૨૦ દિવસીય)	(૨૦ દિવસ)	મોગર કેન્દ્ર “ધમ ભવન” (0265) 2341181, (M) 94263 32180 E-mail : vvs04@hotmail.com	
04-10-12 ટો 25-10-12	05-08-12 ટો 26-08-12	(સત્તિપક્ષના) 12-05-12 ટો 20-05-12	(જૂન સાધકો માટે ઉદ્દિગ્દિ શિબિર) 19-04-12 ટો 22-04-12
(૩૦ દિવસીય)	13-03-13 ટો 03-04-13	(૩૦ દિવસ)	15-08-12 ટો 18-08-12
24-09-12 ટો 25-10-12	02-12-12 ટો 02-01-13	02-12-12 ટો 03-04-13	11-07-12 ટો 22-07-12
ચુપ્તિઓ માટે	03-03-13 ટો 03-04-13	(૪૫ દિવસ)	22-11-12 ટો 25-11-12
05-05-12 ટો 13-05-12	02-12-12 ટો 17-01-13		
ચુપ્તો માટે	21-04-12 ટો 29-04-12		

**રાજકોટ - સમૂહ સાધના - સમયમાં વૃદ્ધિ, માસૂમ રક્ષણ,
દર રવિવારે સવારે ૮ થી ૬, ૬ થી ૧૦**

તા. ૪-૪ થી ૧૫-૪-૧૨ દરમિયાન ધમકોટ પર ઘોરાજુ-ઉપલેટાના સાધકો માટે ૧૦ દિવસીય શિબિર આયોજિત થશે.

આ શિબિરમાં જોડાવવા ઈચ્છુક સાધકો માટે ઘોરાજુ-ઉપલેટાથી ધમકોટ માટે ખાસ વાહનની વ્યવસ્થા કરેલ છે.

* રજિસ્ટ્રેશન તથા વાહન વ્યવસ્થા માટે સંપર્ક :-

(૧) વલલભભાઈ લક્કડ-ઘોરાજુ : ૯૩૭૫૪ ૩૮૩૩૦

(૨) કનુભાઈ પાગડા - પાટણવાપા : ૦૨૮૨૪-૨૮૭૨૧૧

બુદ્ધપુરીમા પર ‘ગ્લોબલ પગોડા’માં

પ્ર. ગુરજીના સાનિદ્યમાં એક દિવસીય મહાશિબિર

તા. ૫ મે ૨૦૧૨, રવિવાર સવારે ૧૧ થી સાંજે ૪ દરમિયાન ગ્લોબલ વિપશ્યના પગોડાના મોટા ધમકક્ષ (ડોમ) માં.

કૃપા કરી નોંધશો કે આ વિશાળ શિબિરમાં કોઈપણ પ્રકારની અસુવિધા ટાળવા બુકિંગ કરાવ્યા વિના ન આવશે.

બુકિંગ સંપર્ક : - ૦૯૮૭૬૮૮૫૫૬૮૨, ૦૯૮૭૬૮૮૫૫૬૪૫

ફોન : ૦૨૨-૨૮૪૪૫૧૧૭૦

ઇમેલ રજીસ્ટ્રેશન : oneday@globalpagoda.org

ઓનલાઈન રજીસ્ટ્રેશન : www.vridhamma.org

ત્રિવેણી તીર્થ, કણસાર ખાતે ૧૦ દિવસીય શિબિર તા. ૨-૫-૧૨ થી ૧૩-૫-૧૨. વધુ માહિતી તથા રજિસ્ટ્રેશન માટે સંપર્ક :

(૧) ડૉ. પ્રવિણભાઈ બલદાણીયા : ફોન : ૦૨૮૪૪-૨૮૧૪૫૦, ૨૮૧૫૮૮, મો.: ૯૮૭૯૯૧૮૯૮૫૯ સંદ્ભાવના ટ્રસ્ટ હોસ્પિટલ, વડાલી

(૨) શ્રી નાગરભાઈ પટેલ, ત્રિવેણી તીર્થ : ઉત્તર બુનિયાદી વિધાલય, કણસાર, તા. મહુવા, જી. ભાવનગર. ફોન : ૦૨૮૪૪-૨૮૧૪૨૩, મો. : ૯૯૯૮૪ ૩૫૭૧૧

વિપશ્યના પરિચય કાર્યક્રમ-ધમકોટ

તા. ૨૮ એપ્રિલ, રવિવારે વિપશ્યના સાધકોના પરિવારજનો/સેનેનીજનો માટે ધમકોટકેન્દ્ર પર વિપશ્યના પરિચય કાર્યક્રમનું આયોજન નીચે મુજબ કરેલ છે. સમય : સવારે ૧૦ થી બપોરે ૧ કલાક

* ૧-૦૦ વાગ્યે ભોજન અને સમાપન

* વાહન વ્યવસ્થાની જરૂરતવાળા ભાઈ-બહેનો સિટી ઓફિસ પર સંપર્ક કરી શકે છે.

* સિટી ઓફિસ/ધમકોટ કેન્દ્ર પર ફોન ઝ્રારા રજિસ્ટ્રેશન કરાવીને જ આવશો. જેથી બોજનની તથા અન્ય સુવિધા થઈ શકે.

STATEMENT ABOUT OWNERSHIP AND OTHER PARTICULARS ABOUT NEWS PAPER VIPASSANA MONTHLY (GUJARATI) AS REQUIRED TO BE PUBLISHED UNDER RULE 8 OF REGISTRATION OF NEWS PAPER (CENTRAL RULES, 1956)

FORM - IV (SEE RULES 8)

1. Place of Publication	Saurashtra Vipassana Research center, Bhabha Hotel, Panchnath Road, Rajkot - 360 001.
2. Periodicity of the Publication	Monthly
3. Printer's Name	Mr. Chandubhai G. Mehta (on behalf of Saurashtra Vipassana Research Center)
Whether citizen of India ?	Yes
Address	Saurashtra Vipassana Research center, Bhabha Hotel, Panchnath Road, Rajkot - 360 001.
4. Publisher's Name	Mr. Chandubhai G. Mehta (on behalf of Saurashtra Vipassana Research Center)
Whether citizen of India ?	Yes
Address	Saurashtra Vipassana Research center, Bhabha Hotel, Panchnath Road, Rajkot - 360 001.
5. Editor	Mr. Bharat S. Kapadia
Whether citizen of India ?	Yes
Address	Saurashtra Vipassana Research center, Bhabha Hotel, Panchnath Road, Rajkot - 360 001.
6. Names and address of Individuals who own the news paper and partners or share holders holding more than one percent.	Saurashtra Vipassana Research center, Bhabha Hotel, Panchnath Road, Rajkot - 360 001.

I Chandubhai G. Mehta here by declare that the particulars given above are true to best of my knowledge and belief.

Date : 01-03-2012

Place : RAJKOT

Sd/-
Chandubhai G. Mehta
Publisher & Printer

